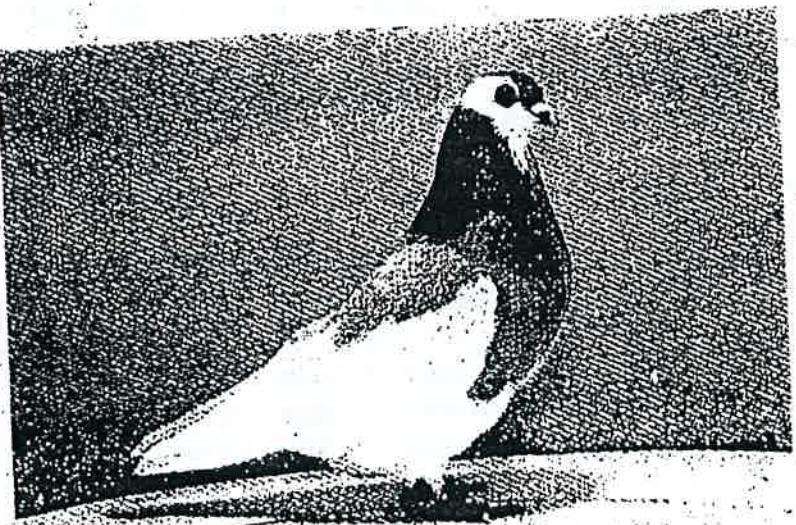

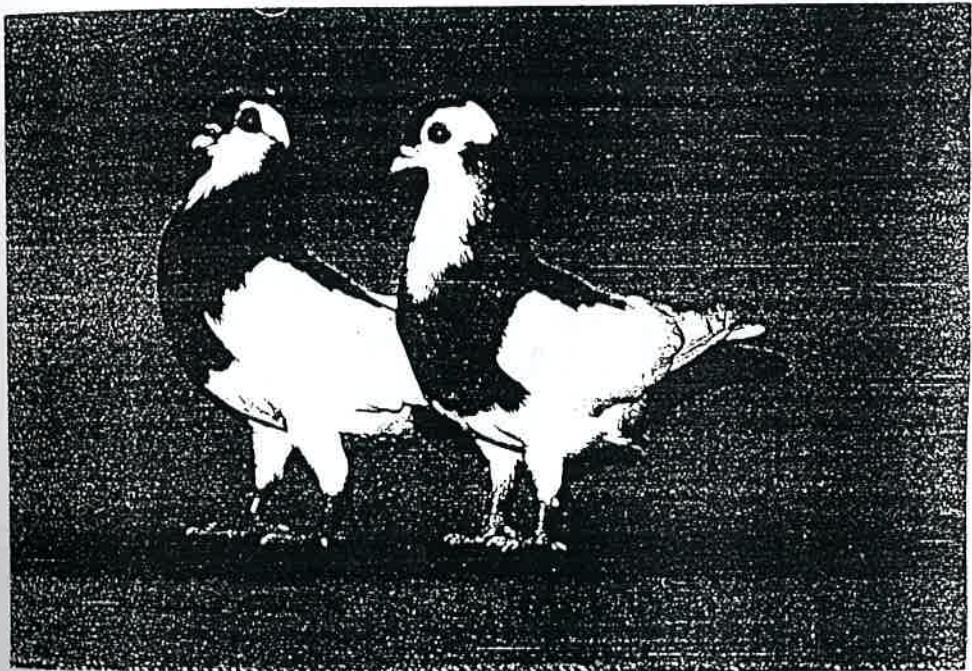
KLUB rakovnického kotrláka v Lužné

Adresa:

Arg

ZPRAVODAJ KLUBU RAKOVNICKÉHO KOTRLÁKA

1999/2

OBSAH

Zápis z členské schůze Klubu 17.4.1999.....	str. 3
Pokladní zpráva za rok 1998.....	5
Rozpočet Klubu na rok 1999.....	6
Organizační záležitosti.....	6
Oznámení.....	6
Z historie rakovnického kotrláka /3/.....	7
Nemoci holubů /3/.....	10

ZPRAVODAJ vydává Klub chovatelů rakovnického kotrláka se sídlem v Lužné v Čechách.

Zápis ze schůze Klubu rakovnického kotrláka

konané dne 17.4. 1999 v areálu ZO LUŽNÁ

Presenční listina je nedílnou součástí zápisu. Přítomno bylo 29 členů, omluveni byli 3 členové. Hostem schůze byl předseda OV ČSCH v Rakovníku J. Kinkal.

Program schůze :

1. Zahájení
2. Zprávy funkcionářů Klubu
3. Schválení rozpočtu Klubu za rok 1999.
4. Předání putovního poháru Klubu vítězi za rok 1998.
5. Organizační záležitosti.
6. Diskuse a občerstvení.
7. Přijetí nánesení VČS
8. Zakončení.

Ad 1. VČS zahájil předseda Klubu M. Šnobl v 9 hod. uvítáním přítomných. Seznámil VČS s programem, proti němuž nebyly připomínky.

Ad 2. Zprávu o činnosti Klubu podal předseda př. Šnobl. Zhodnotil výsledky a úroveň expozice RK na Evropské výstavě v Brně a na speciální výstavě v Lužné Konstatoval s potěšením, že chov RK je celostátně na vzestupu. Poděkoval členům za jejich práci pro Klub, zvláště pak za obeslní obou výstav a blahopřál jim k ziskaným cenám.

Zprávu o administrativní a organizační agendě podal jednatel př. Vostárek. Seznámil přítomné s průběhem konference odbornosti okrasných a užitkových holubů konané 9.1. 1999 v Praze a na ní projednávaných otázkách (elitní chovy, posuzování holubů na Evropské výstavě, práce na novém vzorníku, veterinární problematika, nový způsob delegace posuzovatelů, otázky výroby a cen v kroužků, a jejich včasné zajištování, kazeta s videozáznamem EV a další).

Zprávu pokladní, která je součástí tohoto zápisu, podal př. Hejda.

K jednotlivým zprávám nebyly připomínky ani dotazy.

Ad 3. Pokladník Klubu přednesl návrh rozpočtu na rok 1999. Předpokládáme, že bude ztrátový částkou 2.000,- Kč, což př. Hejda podrobne zdůvodnil. Ztráta bude kryta z přebytků předcházejících let.

Ad 4. Předseda Klubu předal vítězi Haunerova memoriálu za rok 1998 př. Jaromíru Jelínkovi putovní pohár a blahopřál mu k jeho ziskání.

Ad 5. Př. Vostárek seznámil VČS s podmínkami a zásadami pro získání titulu „SPECIÁLNÍ CHOV“, jejich stanovení je v kompetenci Klubu. Titul je udělován na speciální výstavě Klubu. Bylo rozhodnuto pověřit J. Dostála zpracováním podmínek a př. Vostáru jejich rozsíláním s přihláškami na speciální výstavu. - přednesl připomínky k organizaci speciální výstavy, kde je v posledních 2 letech

přihlašováno více holubů, než je možné v areálu umístit. Bylo proto přijato omezující opatření, které ukládá členům Klubu vystavovat od jedné variety maximálně 6ks holubů. Jejich sestavení provede chovatel předem na přihlášce zálohým způsobem tak, jako u přihlášky o udělení titulu „speciální chov“. Speciální výstava se bude konat ve dnech 4.-5.12. 99 a mimořádná pozornost bude věnována výstaze expozice v průběhu výstavy. Bude využito členů Klubu bydlících v nejbližším okolí. K posuzování se přihlásili členové př. Hejda, Vostárek, Anděl, Konopáček, Pospíšil, Jelinek a Rabas.

- př. Hejda podal přehled pohledávek a dluhů jednotlivých členů a požádal o jejich vyrovnání. Navrhl, aby počínaje rokem 2000 byl zvýšen členský příspěvek vzhledem k stále se zvyšujícím nákladům na činnost Klubu na 100 Kč. Dále provedl soubír sázek o kroužky na rok 2000 a navrhl zavést pro členy Klubu členské legitimace, do nichž by bylo možno zaznamenávat osobní data člena, a údaje o zaplacených členských příspěvcích. Vzor předložil VČS př. Dostál.

- př. Dostál podal zprávu o stavu prací na novém vzorníku RK, které provedl ve spolupráci s př. Kratochvílem včetně připomínek s dalšími členy Klubu. Návrh nového vzorníku obdrželi předem všechni členové Klubu k prostudování a připomínkám. Po obsahlém jednání o této otázce byl př. Dostál pověřen zpracováním konečného znění vzorníku.

- př. Mařáta navrhl věnovat větší pozornost propagaci chovu RK a činnosti Klubu a sám projevil ochotu zpracovat v tomto smyslu článek do Chovatele, IZ, příp. Fauny

- př. Kinkal seznámil VČS s usnesením POV ČSCH v Rakovníku zajistit pro Klub na dalších 10 let malé poháry pro vítěze Haunerova memoriálu. Tento malý pohár zůstane trvalou upomínkou chovatele na jeho chovatelský úspěch. VČS akt POV vysoce ocenila.

Ad 6.K jednotlivým projednávaným bodům i k dalšímu záležitství proběhla diskuse, v níž jednotliví členové sdělili své názory a připomínky a návrhy řešení.

V průběhu diskuze bylo podáno malé občerstvení.
Ad 7. Po diskuzi bylo na základě jejich výsledků jednonýskně přijato toto usnesení:

a) VČS schvaluje:

1. Zprávu předsedy Klubu o činnosti v roce 1998.
2. Informaci jednatele o výřizování organizačních záležitostí.
3. Zprávu pokladníka o stavu finančních prostředků v roce 1998.
4. Návrh rozpočtu na rok 1999

b) VČS bere na vědomí:

1. Informaci jednatele o průběhu ústř. konference odbornosti 9.1.1999

c) VČS se usnaší:

1. Zavést členské legitimace pro záznam o zaplacení členských příspěvků.
2. Zvýšit členský příspěvek od roku 2000 na 100,- Kč.

3. Uspořádat speciální výstavu Klubu ve dnech 4.-5. 12 1999 a při její přípravě věnovat pozornost ostraze expozice a veterinárním opatřením. Výstavu obeslat maximálně dvěma tříčlennými kolekcemi jedné variety ve stanovené skladbě stáří holubů jedním vystavovatelem.

d) VČS ukládá:

1. Př. Andělovi zajistit pro speciální výstavu 12 ks čestných cen.
2. Př. Dostálovi ve spolupráci se zkušenými členy Klubu dopracovat návrh nového vzorníku a předložit jej ÚOK holubů.
3. Př. Mařátovi zpracovat odborný článek o letových vlastnostech RK a požádat o uveřejnění v časopise „Chovatel“, „Fauna“ a „IZ“

Ad 8) Vzhledem vyčerpání programu schůze, ji předseda Klubu př. Šnobl ve 12.00 hod. ukončil s přáním hodně úspěšným v chovné sezóně v roce 1999.

V Lužné 17.4. 1999

Zapsal : J. Vostárek

Pokladní zpráva Klubu RK za rok 1998

Peněžní stav	k	1.1.1998	14. 663,85 Kč
Peněžní stav	k	1.1.1999	15. 859,28 Kč
Peněžní stav	k	17.4.1999	13. 815,28 Kč

Čerpání rozpočtu v roce 1998

Příjmy :	Plán Kč	Plnění Kč
- členské příspěvky	2. 500	4. 060 větší část placeno na rok 99
- kroužky registrování	2. 000	2. 556
- sponzorské dary	-	600
- ostatní příjmy	1. 500	1. 433

C e l k e m 6. 000 8. 640

V ý d a j e :

- nákup reg. kroužků	1. 500	-	hrazeno v roce 1997
- poštovné	100	738	
- náklady na VČS	1. 400	990	
- náklady na spec. výstavu	2. 000	3. 696	
- náklady na Zpravodaj	1. 000	-	bude hrazeno v r. 1999
- ostatní výdaje	-	1. 980 -1.400 EV, 350 zruš.účtu 280 doplatek kroužky	

C e l k e m 6. 000 7. 454

K o m e n t ář : Příjmy byly překročeny placením čl. příspěvků u většiny členů již na rok 1999 a sponzorského daru, výdaje nečerpány hrazenou kroužků v r. 97 na r. 98. Výdaje překročeny příspěvkem na EV, chybí vyplatit příspěvek na EV př. Svatěšovi. Výdaje na Zpravodaj nebyly předloženy. Vyplati se 17.4. 1999. Schváleno na VČS dne 17.4. 1999

Zpracoval : Jos. Hejda - pokladník

Rozpočet Klubu chovatelů rakovnických kotrláků na rok 1999.

Příjmy :	Kč
- členské příspěvky	4.700 zaplatit do 31.12.99 na rok 2000
- registrační kroužky	2.000
- ostatní příjmy /uroky/	1.000
C e l k e m	7.700
Výdaje :	
- nákup registr. kroužků	2.000
- poštovné	500
- náklady na VČS	1.200
- náklady na spec. výstavu	4.000
- náklady na Zpravidlo	2.000
C e l k e m	9.700
Rozpočet celkem	7.700 - 9.700 = - 2.000,- Kč

Komentář : V letošním roce je nutno vyrovnat nevyrovnané tičty z roku 1998, dále neustále rostou náklady na spec. výstavu. Proto navrhoji mínnusový rozpočet uhradit z výnosů mimních let. Do budoucna musíme uvažovat o zvýšení členských příspěvků
V Lužné dne 17.4. 1999 - schváleno členskou schůzí.

Zpracoval : Jos. Hejda - pokladník

Organisační záležitosti Klubu .

Členství v Klubu ukončili : Bidram Jiří (v adresáři pod č. 4), Egerl Adolf (č. 8), Holub Lukáš (č. 16) a Sláviček Jaroslav (č. 44).
Novým členem Klubu se stal př. Lubos Miroslav, Na Vápence 765/49, 468 22 Železný Brod. Tel. 0428/390257. Chová červené a černé sedlaté a bílé.

Oznámení

Oznamujeme členům Klubu smutnou zprávu, že dne 1.4. 1999 opustil naše řady úspěšný chovatel sedlatých rakovnických kotrláků a zakládající člen Klubu Josef Štercl ze Šanova. Jeho rodina ztratila starostlivého otce a dědu, my dobrého kamaráda, na kterého nikdy nezapomeneme.

Čest jeho památce .

Z HISTORIE RAKOVNICKÉHO KOTRLÁKA.

V tomto čísle uveřejňujeme starší vzorník z roku 1960 od J. Voráčka.

Rakovnický kotrlák

Původ : město Rakovník a okoli .

Znaky plemene : Rakovnický kotrlák je tělesně holoubek, velmi živého temperamentu, krátké postavy. Jeho hlavním a charakteristickým znakem je jeho výšení, metání kořmelců nazad. Dobrý kotrlák válí za letu, bez námahy, pěknou technikou, mrštně a často. Nejčastěji v letu vodorovném, což mu umožňuje výšení i nízko při zemi. Za jasného počasí vzlétá kotrláci také do výše, kde s velkou zálibou, jako o závod, válejí. Dobré výšení je první a nejcenější vlastnosti kotrláka. Zaslouhuje si proto, aby ho mu věnovali co nejvíce chovatelské pče.

Hlava: poměrně malá, z čelem a temenem má tvorit oblonček. Hlava je bez ozdob.

Zobák : krátký, tupý, široce nasazený. Délka zobáku je asi 13-17 mm. Bili, žlutí, červeni, a černi plnobarevní, bělokosi, sedlatí, plaménci, žemláci, tygři žlutí a červeni, mají zobáky barvy světle masové. Stejně zobáky mají i modři bělokosi a sedlatí. Malá jehla na zobáku je přípustná jen u černých plnobarevných a bělokosů. Modři pruhovi a kapráti, černí tygři a mramorovaní, mají zobáky světle černošedé. Plavi pruhati a kapráti, červeně plavi a stříbřiti, mají zobáky světle rohoucí barvy. Ideálem jsou zobáky světle masové barvy u všech barev a kreseb. Ozobi je málo využívané s bílým popruškem.

Oči a obočnice : bili, plaménci, a sedlatí mají oči tmavé - vikvové a obočnici červenou. Plnobarevní, bělokosi, žemláci, plavi, stříbřiti, tygři, mramorovaní mají dívavou perlou. Žlutí, červeni a černí ve všech kresbách mají obočnici červenou. Modři pruhati, kapráti, bělokosi, černí tygři, mramorovaní a plavi mají obočnice černošedé a šedé.

Hrdlo : dobře vykrojené.

Krk : krátký, široce nasazený.

Prsa : dosti široká, vypjatá, masitá a dobře zakulacená.

Křídla : krátká, dobře složená, svalnatá, lehce od trupu odstávají, nekrží se a nejsou delší než ocas.

Záda : krátká a ve zcela mírném sklonu. Perutění jsou dobře kryta.

Ocas : krátký, dobře složený, křídla přesahuje asi o 1 cm, je skoro vodorovně nesen a nedotýká se země.

Nohy : poměrně krátké, neopeřené a korálově červené .

Vady znaků společných.

Velké : nedokonalé výlení, příliš dlouhá, úzká nebo robustní postava, hranatá, úzká a dlouhá hlava se slabým zobákem, chocholka, široký a stříškovitý ocas. Tmavý zobák u těch kde je požadavkem zobák světlý, žlutá duhovka, každé oko jiné a opeřené nohy.

Malé : poněkud delší a silnější postava, mírně hranatá hlava s temenem, bledě obočnice, kde je předepsaná živě červená, menší jehla na zobáku u černých a modrých plaménků, u černých plnobarevných, černých a modrých bělokosů. Rezdělení podle barev, popis barev a kreseb.

Plnobarevná : bílá, žlutá, červená, černá. Pruhosí : modř černopruzi, plaví hnědopruzi nebo černopruzi, plaví červenopruzi, stříbřitá šedá a černopruzi a žemlácí. Kapratí : modř a plaví. Bělokosi : žlutá, červená, černá, modř, plaví a stříbřitá. Sedlatí : žlutá, červená, černá, modř, plaví a stříbřitá.

Tygří : žlutá, červená, černá a modř. Mramorovaná : červená a modř.

Plaménček : žlutá, červená, černá a modř. Pštrosíci : žlutá, červená, modř, černá a v kresbě žipinoté. Kapratí : kapratou kresbu na štítech křídel tvorí pírka, která jsou po obou stranách v hořejší části zdobena tmavými černými nebo hnědými skvrnami. Bělokosi : mají všechny rozloženou barvu, jen 3 - 7 krajových letek mají bílých. Sedlatí : hlava rakovnických kotrláků je zdobena tak zvanou kapkou mandlovitého tvaru. Sahá od kořene zobáku kolem očí, jichž se však nesmí dotýkat a vzdálu je pěkně zaokrouhlena. Tam je také oddělena od barevné kresby v záhlavi, bílým, nejméně 1 cm širokým pruhem. Bílá kresba začíná tedy v záhlavi, obloučkem po obou stranách krku směřuje pod oko. Zde do bílé barvy zasahuje charakteristickým tupým výběžkem k oku, barva druhá. Od tudy pak začíná po obou stranách delší pravidelná, ne příliš široká, 2-3 cm hluboká náprsenka. Barevná kresba začíná rovněž v záhlavi pod barvou bílon, pokračuje z přední části krku až na hrud, kde je od bílého podbřišku přesně ohrazena. Přednost díváme sedlu menšemu a dobře ohrazenému. Záda jsou barevná, nikoliv bílá nebo strakatá. Barevný ocas je spodkem od bílé barvy přesně ohrazen. Na sedlatou kresbu klademe asi stejně požadavky jako u pražských rejdičů.

Tygří : jsou ve všech základních barvách. Hlava a horní část štítu křídel s raménky a záda jsou pravidelně prohozena bílým perím. Mramorovaná : základní barvu mají červenou nebo modrou. Hlava a horní část volete je bílá žíhaná. Stejně žíhané jsou ostatní části těla až na letky, pruhy na křídlech a ocasní pruh. Lesk na voleti je u modrých zelený, u červených bronzový. Plaménček : Základní barva je bílá. Jen hlava je zdobena lysinkou (plaménkem) asi 7mm dlouhou a 5mm širokou. Pštrosíci : mají stejnou kresbu a zbarvení jako moravští pštrosi. Tato varieta není dosud prošlechtěna.

BARVY

Bílá je čistě bílá bez rušivých nádechů jiných barev. Žlutá je svítá, všechno stejnomořně rozložená, lesk je zlatový. Červená je sytá, stejnomořně rozložená, bez rušivých nádechů barev jiných. Černá je sytá, stejnomořně rozložená, bez rušivých nádechů jiných. Modrá má být skutečně modrá a to jak světlejších, tak tmavších odstínů. Letky a pruhy mají být černé, pruhy dobré protažené. Lesk na voleti krovově zelený. Plavá základní barva je svěle šedá s žlutým nádechem. Její svit na slunci je narůžovělý, letky a pruhy jsou hnědé i značně načernalé. Lesk na voleti olivově zelený. Červeně plavá. Základní barva je červeně-světle-šedá. Prsa, krk a ocasní lem jsou červené. Na prsu je lesk bronzový. Stříbřitá je šedostříbrná, pruhy šedé i černošedé. Stejné barvy jsou i koncové letky.

VADY BAREV A KRESEB

Bílá : velkou vadou je krátká barva, která porušuje její čistotu a jemný stříbrný lesk. Žlutá : Velkou vadou je barva příliš světlá (slámová), nahnědlá, příliš načervenalá nebo zamodralá, silný záběl v letkách a ocasu, silný zelený lesk. Miný záběl v letkách a slabě zelený lesk je možno považovat za vadou malou. Červená : velkou vadou je barva příliš světlá, načedlá nebo i mtlá, silný záběl v letkách a ocasu. Miný záběl je vadou malou. Modrá : velkou vadou je modř nahnědlá, narezlá, silně šedová (kouřová), letky silně narezlé, jednotlivé pírka na štítech křídel černě rámovaná, silně fialový a bronzový lesk na voleti. Poněkud lehce narezlé nebo světlejší letky, pruhy a koprovní, možno zatím považovat za vadou malou. Plavá : Příliš namodralá (zpravidla po křížení s modrými), příliš zahnědlá a zažloutlá barva je vadou velkou. Žíhnová : příliš zamodralá hlava, hřbet, břicho a podocasník a příliš barevné šířky křídel jsou vadami velkými. Narezlé letky u bělonů, méně než 3 bílá brka nebo značně nestejný počet bílých per v letkách, barevný brk v letkách mezi bílými, velká bílá skvrna kolem řití u bělokosů a sornislé bílé plochy per na hrudi a bříše a bílé brky v letkách tygrů jsou vadami velkými. Stejně nutno posuzovat kapku brně scházející, od zobáku silně odsazenou, vzdálu spojenou s barvou v záhlavi, náprsenku příliš otevřenou, nebo až na hrud sahající, bílá záda u sedlatých, vyjma modrých. Za malou vadu možno považovat světlejší letky a ocas u žlutých a červených, bílá pírka na hrudi a bříše, málo kresby na hlavě a křidlech u tygrů, malá bílá skvrna u řití, barevný krajový brk, rozdíl více jak o 2 v počtu bílých letek u bělokosů, poněkud širší kapka, ojedinělá pírka na zádech a méně ohrazenou kresbu u sedlatých. Při posuzování rak, kotrláků musíme mit na zřeteli že jsou to holubi, u nichž si cenime především jejich leteckou akrobaci a že nemůžeme na ně v žádném případě na jejich barvu a kresbu klást tak vysoké požadavky jako např. na české staváky. Kroňkuje se kroužkem č. 1.

NEMOCI HOLUBŮ (3)

ORNITÓZA

Ornitóza je infekční onemocnění vyvolané chlamidiemi a je přenosné i na člověka (zoonóza). U holubů se vyskytuje nejčastěji v měsících květen - červenec a říjen - prosinec. Vysoké ztráty vykazuje ornitóza pouze u mladých holubů, starší holubi většinou nevykazují klinické příznaky onemocnění. Ornítóza se u holubů často vyskytuje ve spojení s infekční rýmou. Původce je řazen jako přechod mezi bakteriemi a viry. Dle posledních zjištění je původce identický s původcem psitakózy (papouščí nemoc). Infekce se přenáší vdechováním prachu, požitím infikované potravy nebo vody, při zobáčkování či krmení holoubat.

Průběh onemocnění

Zhoršení celkového zdravotního stavu, snížený příjem potravy, zvýšený příjem vody, úly v odchovu. Následuje jednostranný zánět oční spojivky, reakce na denní světlo, hromadění slz až dojde k zálepěni oka, které může vést až k oslepnutí. Zánět zpravidla sám odesní, oko však svědí dál, holub si jej tře dál a může dojít k jeho slepení hněsným výtokem. Promoci onuornitózou probíhá postupně 3-4 týdny. Choroba může přestoupit do horních cest dýchacích s následným katarem nosní dutiny. Holub dýchá polootvřeným zobákem, snaží otvory vyčistit kýcháním a prudkými pohyby hlavy jako u infekční rýmy. Dojde k zašpinění hlavy a nosních otvorů. Tato infekce se může rozšířit na silný zánět plic a vzdušných vaku, který přejde na chrčivou rýmu. V tomto případě se většinou jedná o smíšenou infekci chladimiemi a mykoplasmami. Prudký zánět ornitózy se projevuje nejvíce u 2-3letých holoubat. Dochází až k 80% úly. U starších holubů probíhá onemocnění plíživě s málo výraznými příznaky, dlouhotobě a většinou poškozuje značně játra. Rovněž zdlouhavý zánět plic a dýchacích cest i ztížený dech přetížuje srdce a může vést až k srdeční vadě.

Stanovení diagnózy

Stálé záněty spojivek u jednotlivých holubů a dýchací potíže nás vedou k doměnce, že jde o ornitózu. Při pitvě zjistíme silně zvěšená játra a slezina, při čemž slezina bývá zvěšena až 3x. Konečné stanovení ornitózy lze určit pouze laboratorním vyšetřením.

Ornitózu lze obtížně rozlišit od nakažlivé rýmy, která má obdobné příznaky, avšak ani při silném průběhu se záněty spojivek nedostaví. Obě choroby se často vyskytují v chovu společně a infekční rýma značně zhoršuje probíhající ornitózu.

Léčení ornitózy

Léčení ornitózy je nezbytné hlavně proto, že kromě ohroženého odchovu (při plíživém průběhu až 80%) je touto nemocí ohrožen i člověk. Ornítóza umožňuje vznik jiných onemocnění a u neléčené dochází k trvalým orgánovým poruchám. Ornítóza se vyskytuje velmi často v chovech společně s infekční rýmou. Proto je možno aplikovat léčiva proti oběma chorobám současně a i při jednotlivých onemocněních přeléčit celý chov. Léčbu provádět po poradě s veterinárem.

INFEKČNÍ RÝMA

Je onemocnění dýchacích cest. Původce onemocnění vyvolá klinické příznaky choroby jen v případě oslabení organismu holubů. Často se projevuje ve spojení s ornitózou. Původci choroby: mykoplasma, herpes-viry, různé bakterie a chlamydie. Náleza: infikovaným trusem, krmivem, pitnou vodou, náradím a kapenkou infekcí. Choroba postupuje plíživě a průběh je zdlouhavý. Začínající zánět v dýchacích cestách - v hltanu, hrtanu, trachei, plicích a zejména ve vzdušných vacích, způsobuje nechuť letat. Vodnatý výtok z nosu přechází v hněsný a tubý hlen, který spojí kořen jazyka s patrem. Holub dýchá s otevřeným zobákem a při dýchání vydává chravivé a bublavé zvuky, které slyšíme nejlépe v noci, kdy jsou holubi v klidu.

Stanovení diagnózy

Je velmi složité s ohledem na skutečnost, že jde o smíšenou infekci. Hlavními články stanovení diagnózy je klinický obraz a pitevní nález. Při pitvě nalezáme hněno-hněsný výpotek v oblasti horních cest dýchacích, zničeny na plicích a vzdušných vacích se syrovitými nánosy. Při tomto onemocnění musíme brát v úvahu i ornitózu. Při infekční rýmě, na rozdíl od ornitózy, se jen málokdy vyskytuje zánět spojivek a dochází k úly.

Prevention

Stejně jako je oslaben organismus holubů působením salmonelózy, trichomoniázy, kokcidiozy a paravirózy a umožní tak propaknutí infekční rýmy, tak i neléčená infekční rýma oslabí organismus a usnadní nástup výše uvedených nemocí. Proto je možno dodržovat hygienu na holubníku, provádět desinfekci, poskytovat holubům výrovnanci výživu a před chovnou sezonou proléctit chov po poradě s veterinárem.